

اعلامیه مطبوعاتی

از عدالت تا جنایت؛ پرده برداری از قتل و شکنجه در زندان های مصر! (ترجمه)

در صحنه های تکراری جنایات پنهان، جوانی به نام «ایمن صبری» در یکی از حوزه های امنیتی ولایت دقهلیه، در نتیجه ی شکنجه های وحشیانه جان باخت؛ آثار شکنجه به روشنی بر بدن او باقی مانده بود. هنوز ۴۸ ساعت نگذشته بود که جوان دیگری نیز در حوزه امنیتی «الصف» در ولایت جیزه جان سپرد. روایت های مشابهی از افعال عمدی، بدرفتاری و نبود ذره ای انسانیت حکایت دارند؛ به گونه ای که حوزه های امنیتی به مکان هایی برای مرگ تدریجی تبدیل شده اند.

طبق روش همیشگی، رژیم مصر هرگونه دخالت خود را انکار کرد و مدعی شد که هر دو مرگ، «طبیعی» بوده اند، با وجود شهادت شاهدان عینی، تصاویر درز کرده، و وضعیت اجساد که به وضوح نشان دهنده ی شکنجه بود. پس چرا جنایت کاران بازخواست نمی شوند؟ چرا هیچ تحقیق جدی و شفافی گشوده نمی شود؟ چرا همیشه پرونده ها با «وجهی برای اقامه ی دعوی وجود ندارد» بسته می شوند؟ بلکه چرا این نظام بر حمایت از جنایت کاران و تبرئه ی آنان اصرار می ورزد، مگر آن که خودش طراح و مجری اصلی این جنایات نباشد؟

مرگ های روی داده در حوزه های امنیتی و زندان ها دیگر استثنا یا خطاهای فردی نیستند؛ بلکه به روشی تکراری بدل شده اند، در چارچوب دستگاه امنیتی ای که نه از بازخواست می ترسد و نه کسی آن را باز می دارد. افزون بر ناپدیدسازی قهری، بازداشت های خودسرانه و محرومیت از محاکمه ی عادلانه، اکنون مراکز بازداشت به ایستگاه هایی برای تحقیر و تصفیه بدل شده اند.

طبق گزارش های سازمان های حقوق بشری، حوزه های امنیتی مصر شرایط اسفباری دارند؛ ده ها نفر در اتاق هایی تنگ و غیر قابل تحمل حتی برای حیوانات، در کنار هم انباشته می شوند، از دریافت خدمات درمانی محروم اند و شکنجه ابزاری است برای تحقیر بازداشت شدگان یا گرفتن اعتراف تحت فشار.

این واقعیت، صراحتاً با آنچه اسلام در مورد مسئولیت های دولت در برابر مردم خود تعیین کرده در تضاد است. در نظام اسلامی، دولت موظف است جان ها، نوامیس و کرامت های مردم را حفظ کند. اگر دولتی به ابزاری برای سرکوب تبدیل شود و چون شمشیری بر گردن مردم فرود آید، در حقیقت امانت را خیانت کرده، پیمان را شکسته و در برابر الله سبحانه و تعالی خصم و دشمن مردم خود گشته است. چنان که رسول الله صلی الله علیه وسلم در بیان خطر حاکمی که به مردم سخت بگیرد یا به آنان ستم کند، فرمودند:

«اللَّهُمَّ مَنْ وَلِيَ مِنْ أُمَمٍ شَيْئًا فَشَقَّ عَلَيْهِمْ فَاشْتَقُّ عَلَيْهِ، وَمَنْ وَلِيَ مِنْ أُمَمٍ شَيْئًا فَارْفُقْ بِهِمْ فَارْفُقْ بِهِ»

ترجمه: پروردگار! هرکس امری از امور امت را متصدی و عهده دار می شود و بر آنان سخت گیری می کند؛ تو نیز بر آنان سخت بگیر و هرکس عهده دار امری از امور امت می شود و بر آنان آسانی می گیرد؛ تو نیز بر آنان آسانی بگیر.

این، دعای رسول الله صلی الله علیه وسلم بر ضد کسی است که به امت ستم کند و بر آنان سخت گیرد؛ پس چه می توان گفت در مورد کسی که امت را در زندان ها شکنجه می دهد و به قتل می رساند؟! و چه باید گفت در مورد کسی که حوزه های امنیتی را به مکان هایی برای انتقام گیری تبدیل کرده نه برای تحقق عدالت؟!

از جمله وظایف و تکالیف دولت در اسلام:

حفظ جان و کرامت انسان ها؛ چنان که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«إِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ حَرَامٌ عَلَيْكُمْ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا» (متفق علیه)

ترجمه: همانا (هتک حرم به) خون ها و اموال تان بر یکدیگر تان حرام است، بسان حرام بودن (هتک حرمت به) امروز تان در این ماه تان.

بازخواست و مجازات متجاوزان، به ویژه از میان کارگزاران حکومت و چه نیکو یادمان هست سخن خلیفه ی راشد، عمر بن خطاب رضی الله عنه که گفت: از کی مردم را به بردگی گرفته اید، در حالی که مادران شان آنان را آزاد به دنیا آورده اند؟

اقامه‌ی عدالت بر همه، بدون تبعیض یا مصونیت است؛ چرا که حکم کردن به آنچه الله نازل کرده، استثنایی برای ستمکاران دارای قدرت قائل نمی‌شود.

اما آنچه امروز شاهدش هستیم این است که رژیم مصر، شکنجه‌گران را حمایت می‌کند، به آن‌ها ترفیع و پاداش می‌دهد و در مقابل، پاکان، مصلحان و دعوت‌گران به سوی تطبیق اسلام را سرکوب می‌کند؛ آنان را در زندان‌ها می‌افکند، برایشان پرونده‌سازی می‌کند و احکام ظالمانه علیه‌شان صادر می‌نماید!

ای سربازان سرزمین کفانه! شما بازوان این رژیم و ابزارهای اجرایی آن هستید و در گناه‌های آن شریک، چه خود در جنایات شرکت کرده باشید یا نه؛ تا وقتی به آن راضی باشید یا سکوت کرده باشید. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«مَنْ أَعَانَ ظَالِمًا لِيُدْحِضَ بِطَائِلَهُ حَقًّا فَقَدْ بَرِئْتُ مِنْهُ ذِمَّةُ اللَّهِ وَذِمَّةُ رَسُولِهِ»

ترجمه: هر کس ظالمی را در راستای غالب کردن باطلش بر حق یاری رساند؛ ذمه الله و رسولش از وی ساقط شده (و از سوی الله برایش هیچ امنیتی در کار نیست).

پس مبادا عصای دست ظالمان باشید؛ بلکه همان‌گونه که الله برای تان خواسته، سربازانی باشید برای حفاظت از امت، نه تجاوز بر آن؛ پاسدار خون‌ها باشید، نه ریختن آن و در پی اقامه‌ی شریعت باشید، نه در خدمت نگهبانی از طاغوت‌ها. برخیزید به‌سوی مکلفیت تان! برای یاری دین‌تان قیام کنید! یاران حق باشید تا اسلام را به جایگاهش بازگردانید! خلافت را به صحنه‌ی واقعیت بازگردانید و عدالت را به زمینی که از آن رخت بر بسته بازگردانید.

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ [النحل: 90]

ترجمه: همانا الله به عدالت و احسان دستور داده و امر می‌کند که حق خویشاوندان را ادا کنید و از فحشاء، منکر و تجاوزگری نهی می‌کند، باشد که پندپذیر شوید.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر – ولایة مصر